

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2019/7

Összetartozásunk Napja

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Összetartozásunk napja

Ide tartozom

Arról szeretnék beszélni, hogyan is formálódott bennem a gyülekezethez tartozás érzése ezalatt a kicsit több mint 20 év alatt. De hogy is kezdődött ez nálunk? 22 évvel ezelőtt Ákos fiunk iskolás lett és a „Kisrefibe” vették fel. Az egyik osztálytársa, Kerti Dóri anyukája, Anikó a kolléganőm volt. Anikó tudta rólunk, hogy nem tartozunk gyülekezethez. Ő invitált, hogy jöjjünk el vasárnap istentiszteletre. Nem volt könnyű dolga, mert időbe tellett, amíg ezt az első lépést megtettük. Akkor azt gondoltam a gyülekezetről, hogy sok ember együtt, akik összegyűlnek, de nincs közöttük igazi összetartozás, és én is csak egy leszek majd a sok ember közül. Ez a képem már az első alkalommal kezdett megváltozni. A karzaton ültünk le, és a szomszédunk látta, hogy nincs nálunk énekeskönyv. Az első mozdulata az volt, hogy ideadta kinyitva az énekeskönyvet, ott, ahol éppen a következő ének állt. Ezen nagyon elcsodálkoztam, hiszen nem is ismertük egymást, és ő mégis figyelt rám és segített. Ez volt az első élményem, ami megváltoztatta a véleményemet a gyülekezettel kapcsolatban.

A kötődésünk a gyülekezethez folyamatosan változott az elmúlt bő 20 év alatt. Hogy mi hozta ezt a változást? A gyülekezetben kapott tudás Istenről és a hit, amire Isten segítségével jutottunk. Ez azzal kezdődött, hogy Bibliaiskolába jártunk, majd 20 évvel ezelőtt konfirmáltam. Ezt követte a nyári táborokhoz való csatlakozás, minden évben megélhettük a gyülekezet közösségét, egyre több testvért tudtunk megismerni. Aztán bibliaköri

alkalmakra kezdtünk járni, ami szintén jó lehetőség volt arra, hogy bibliaismerekünk növekedjen és a hitünk mélyüljön. Ezeknek köszönhetem, hogy a gyülekezet azt jelenti számomra, mint a család, csak egy nagyobb közösség szintjén. Itt is mindenkit jól ismerünk, szeretünk, számon tartjuk a testvéreket és ők is számon tartanak bennünket. Vágyom arra, hogy ide jöjjünk, hogy kics csoportos közösségbe is tartozzunk.

Máténé Váradi Ida

Hogyan formált a szolgálatvállalás?

Sokszor halljuk ezt a mondatot: „Egymás hite által épülünk.” Ezt sokféleképpen lehet értelmezni, de nekem ez a gyülekezeti szolgálatokon keresztül bomlott ki igazán. Amikor aktívan bekapcsolódtunk a gyülekezet életébe, akkor láttam, hogy mennyi gyülekezeti tag szánja oda magát, hogy Isten ügyét szolgálja.

Azt gondolhatnánk, hogy csak az igehirdetés lehet Isten ügyének a szolgálata. Én azt láttam meg, hogy minden gyülekezeti szolgálat Isten ügyét viszi előre.

Reggel egy szép, tiszta, virágokkal díszített templomba jöhettünk be. A templomkert gondozott és a sportpályán is látszik, hogy mennyit dolgoztak rajta a testvéreink. A közös ebéd alkalmával is sokan végeznek szolgálatot.

Igen, ez nagyon megerősít, hogy látom a többiek odaszánását, hogy akikkel egy szolgálatot végzek, azok milyen örömmel teszik azt.

Aztán nagyon építő látni, hogy a szolgálatba állítás hogyan történik. Korábban azt gondoltam erről, hogy ez egyszerű, mert

a lelkészek tudják, hogy milyen feladatokat kell elvégezni, ismerik a gyülekezeti tagokat is, így azt hittem, ők majd megmondják, hogy ki mit csináljon.

Ezzel ellentétben azt láttam, hogy lelkészeink türelemmel és szeretettel segítik a szolgálatvállalásokat, azzal a szeretettel és türelemmel, amely az Isten iránti hiten és bizalmon alapszik. Nem kijelölnek, mert az már nem szolgálatvállalás lenne, hanem szeretettel biztatnak, és türelemmel kivárják, amíg az egyes emberekben megéri a vágy, hogy egy-egy szolgálati területet elvállaljanak.

Egy rendezvényszervező cég vezetője azt mondaná, hogy amit ő nem intézett el, az nincs. Világi, úgynevezett „menedzseri” szemlélet szerint ennek össze kellene dőlni, de itt mégis működik, mert nemcsak az emberi akarat és elgondolás, hanem Isten is munkálkodik!

Így formált bennünket Isten ebben a gyülekezetben. Amire az első években azt mondtuk volna, hogy ez az a hely, ahová vasárnaponként templomba járunk, az számunkra élő közösséggé vált. Úgy jövünk ide, mint második otthonunkba.

Máté Sándor

A gyülekezet a családom

Lajos bácsi felkért, hogy mondjam el nektek, mit jelent számomra a gyülekezet. A rövid válaszom: a családot!

Éppen ezért egy kicsit személyes leszek. Többeket név szerint említek meg, de elnézést kérek, hogy nem térhetek ki mindenkire.

Születésem óta ide járok, legalábbis ezt mondják. Ezt elsősorban nagymamámnak köszönhetem, Cili mamának, biztosan sokan emlékeztek rá. Ő szép példát mutatott, hogy miként lehetünk egy ilyen közösség tagjai, és gondoskodott arról, hogy a gyermekei is itt legyenek hétről hétre. Amíg ők – a felnőttek – a különböző alkalmakon vettek részt, addig mi, az unokák, Ildikó nagynéném gyermek-istentiszteleteire jártunk. Arról már vannak emlékeim, hogy én is ültem azokon a kis székeken.

De nemcsak ilyen értelemben családom a gyülekezet, hanem abban a sokkal tágabb értelemben is, ahogy egymást testvéreknek szoktuk szólítani.

Jól emlékszem például szüleim *Keddi kör* nevű bibliakörére. Szerettem a közös programokat: szilveszterezéseket, kirándulásokat, hétvégi összejöveteleket. Sok oszlopos tagja volt a körnek: Kovács Karcsiék, Hodossi Sanyiék, Gutti Istvánék, Mózes Áronék, Péter-Szarka Gyuriék. Az ő gyerekeikkel közösen cseperedhettünk fel és vagyunk jóban a mai napig.

Eljöttek a gimnáziumi évek. Úgy esett, hogy három évet a Református Kollégiumba, hármat pedig a Dóczyba járhattam. Nem volt könnyű megszabadulni a tanáraitól, ugyanis vasárnaponként itt ültek a padokban, sőt még nyáron is találkoztam velük a táborban: Tóth Katával,

Mit jelent nekem a gyülekezet?

Bohátka Sándornéval, Csiszár Emesével, Bertalan Máriával. Volt olyan eset, hogy váratlanul Bécsi Orsolya jött be angol órát helyettesíteni (ahol egyébként a matek házában segített). Engem ugyan nem, de testvéreimet tanította Fazakas Gergő és Baranyai Norbert.

De ide jártak az osztálytársaim is: Kiros Eszter, Mózes Dávid, Péter-Szarka Bori. Jóban voltam az alattam levő osztályokkal, már csak Gábiel öcsém révén is, akinek osztálytársa volt többek közt Berta Zoli, Peleskey Miklós és Zeöld Zsombor – mindannyian a gyülekezetünk tagjai vagy korábban jártak ide. Sok olyan nevet is lehetne említeni, akikkel pedig a még tágabb gyülekezetben, a református egyház berkein belül (vagy néha azon túl) futok össze lépten-nyomon. Ebből a merítésből állt az ifink, amelyet Szisa és Győri Márti vezetett. Tagja volt még, többek közt, Püski Gábor is.

Ha már Püski: amikor az egyetemi padokat koptattam, és kezdett formálódni, hogy Isten milyen területre hívott el engem, akkor pedig Püski Dani karolt fel, akivel a gyülekezeti honlap első verzióját készítettük el. Még Bene Erzsébet néni tervezte meg, aki ezen felül éveken át készítette hozzá a tartalmakat, hangfelvételeket is. Azóta is weblapokat készítek az egyik barátommal, aki már az általános iskolában is az osztálytársam volt, Vanda néni fiával, Bács Jenővel.

Isten útjai kifürkészhetetlenek. Tényleg azok, mert a feleségemet is itt ismertem meg, pedig másik felekezethez és korosztályhoz tartozik.

Mit jelent nekem a gyülekezet? Idillinek tűnhet ez a távolról sem teljes betekintés

az életembe, e bő harminc évben, ahogyan ezer szálon ide kötődöm, ide tartozom.

De nem ez a legfontosabb! Ma azért vagyunk itt, hogy ünnepeljünk. Hogy a Nagyerdei és az Úrréti Gyülekezettel összetartozunk. De ettől sokkal nagyobb dolog az, hogy mi később is találkozhatunk egy másik eseményen. Erre az eseményre szeretnék én is invitálni benneteket. Habár az időpontját sajnós még nem tudom, de a helyszínét igen: a Mennyek Országában lesz! Remélem, az ott megterített asztalnál is együtt ünnepelhetünk majd!

Bollmann Krisztián

Otthonra találtam

A gyülekezet számomra is nagyon sokat jelent, mert ahogyan Krisztián, úgy én is egy testvéri közösségben nőhettem fel itt. Bár kezdetben még nem ide tartoztam. A szüleimmel és a négy bátyámmal egy másik templomba mentünk vasárnaponként, hétköznap pedig hittanra jártam. Nekünk is volt minden nyáron tábor, amely egyébként kicsit más volt, mert oda csak a gyerekek mentek. De pont ezért volt izgalmas, mert a szüleink nélkül lehettünk. Utólag azt gondolom, hogy a szüleim is örültek, hogy végre egy hetet tölthettek az öt gyerek nélkül.

Szóval igazából nagyon jó volt ott, abban a közösségben felnőni, de sajnós az idők során nem hogy nőtt volna, hanem egyre kevesebb tagja lett.

Ebbe a gyülekezetbe először középiskolás koromban jöttem, akkori osztálytársam, Véha Kriszti hívott el ide. És bár nem kerestem új közösséget, mégis eljöttem

Mit jelent nekem a gyülekezet?

vele, mert Kriszti azt mondta, hogy jó ifis alkalmak vannak, és én kíváncsi voltam. Pár héttel később ismerkedtünk össze Krisztiánnal. Azóta évek teltek el, és most már többnyire ide járunk.

Ez a gyülekezet nagyon sokat jelent nekem, mert itt elfogadó, kedves embereket ismerhettem meg, akik mindig segítenek egymásnak.

Itt igazán jól érzem magam, ezért nemcsak az istentiszteletre járunk vasárnaponként, hanem újabban szerdánként kismamakörre is megyek, ahol nálam sokkal tapasztaltabb anyukákkal tudok beszélgetni, olyan témákról, amelyek most kifejezetten érdekelnek.

Krisztián és én is úgy gondoljuk, hogy egyáltalán nem mindegy, hogy egy gyermek milyen közösségben nő fel. Ezért szeretnénk, hogy Timoti és a leendő gyermekeink is itt, ebben a gyülekezetben nőjenek fel. Mióta Timoti 6 hetes lett, őt is hozzuk az alkalomra. Reméljük, hogy ha majd később megkérdezzük tőle, hogy mit jelent számára a gyülekezet, ő is egyből azt fogja mondani, hogy sokat, hiszen a családot jelenti!

Bollmann-Gyarmati Zsuzsanna

Nagyobb lesz mindennél

*(A fiatalok konfirmációjakor elhangzott
igehirdetés vázlatja)*

Olvasandó: Márk 4,30-32

Kedves Fiatalok!

Szépen feleltetek a kérdésekre. Kedves gyülekezet, mi pedig mondjunk nagy birodalmakat! Pl. római, mongol, török, Habsburg, náci, szovjet...

Jöttek, mentek a történelem folyamán a birodalmak, eszmék, divatok. Nagy része nekünk már történelem. Beleszülettünk ebbe a világba, mely csábít. Isten országa is hív bennünket. Hogyan viszonyuljunk hozzájuk?

Isten országa. Nem politikai, földrajzi vagy erőszak kategória, hanem ahol, amikor az Ő akaratát cselekedjük, ott, akkor van jelen közöttünk is. Vagyis lelki-szellemi valóság. Az Isten országa – mondja Jézus – kezdetben mindennél kisebb, mint a mustármag. De a kicsiny kezdetnek hatalmas, örökkévaló jövője van.

Hogyan lehetsz részesévé Isten országának? Isten ma is munkálkodik, végzi a magvetést: pl. szülők, hittan, gyülekezeti alkalmak, kátéórák által is. Az igében, mint a magban, élet van. Ne csak ismerd valamelyest, hanem fogadd szívedbe Isten szavát. Élj ebben a változó világban, de az Isten akarata szerint. Isten akarata, országa kezdődjön el, növekedjen benned is!

Mit jelent ez számunkra? Jézus példázatai szerint bátorítást, reménységet.

– A magvetés a veszteségek ellenére is eredményes lesz. / – Az elvetett mag aktivitásunktól függetlenül is be tud érní.
– A mustármag kicsinysége ellenére is nagyobb lesz mindennél.

Krisztus a jövő, jöjjetek, kövessük együtt Őt! Élünk ebben a változó világban, de Isten akarata szerint!

Püski Lajos

Köszöntő

(a tavaly konfirmáltak nevében)

Emlékszem, tavaly én is itt ültem, és vártam, hogy bizonyosságot tehessek Istenben való hitemről a rokonaim és a gyülekezet tagjai előtt.

A konfirmáció nagyon jó dolog. Amellett, hogy egy olyan közösségbe kerültök, melynek tagjaira bármikor számíthatok, egyben a gyülekezet felnőtt tagjává is váltok. A felkészítők során közelebb kerültetek Istenhez, és egy baráti közösségben beszélgethettetek a hitről. Nagyon örültem, hogy a konfirmáció után ennek nem lett vége. Ugyanis ugyanúgy folytatódtak a heti alkalmak, a különbség csak az volt, hogy ekkor már friss ifisként jártam ide. Ugyanúgy beszélgettünk a hitről minden héten, rengeteget énekeltünk, és a végén rendszeresen késő estig maradtunk még társasozni vagy csak beszélgetni. Ráadásul minden héten készült valami finomság, valamelyik ifi mindig süttött, és ez már önmagában is nagyon jó dolog volt. Az ifivezetők mindig segítőkészek és nagyon kedvesek voltak mindenkivel. Megismerkedhettünk a többi ifi tagjaival, és már nagyon várjuk, hogy titeket is megismerhessünk!

Nagyon szeretem a gyülekezetet! Rengeteg kedves ember van, sok nagyon jó program, mint például a tábor, mely szintén jó lehetőség arra, hogy jobban megismerjétek és megismerjük egymást. Nagyon örülök neki, hogy ide járhatok, hiszen rengeteg segítőkész emberrel találkozhattam, és eközben Istenről és a hitről is rengeteget tanultam.

Örülünk, hogy idén ti is konfirmáltok, és várunk titeket az ifin!

Vámosi Boglár, Agabosz ifi

Gondnoki köszöntő

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt, aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagadom mennyei Atyám előtt.” (Mt 10,32-33)

Tisztelt Gyülekezet, kedves most konfirmált fiatalok!

Küldetéstudat nélkül szétesik az életünk. Az elhivatottság tudata nélkül nincs lendülete, sodrása mindannak, amit teszünk. A hivatás és a küldetés az, ami mederbe tereli erőnket, összefogja és egy célra irányítja energiáinkat. Ha hiányzik ez a meder, akkor olyanná válik az életünk, mint a lelassult, megfáradt, szétterülő és elmocsarasodó folyóvíz: eliszaposodik, zavarossá válik, mindenféle kártékony élősködő telephelye lesz.

Mederbe terelni az életünket, rátalálni a küldetésünkre azt jelenti, hogy tudjuk, mi dolgunk ebben a világban, és elvállaljuk a nekünk járó feladatot. A „mit kell tennem?” kérdés azonban elválaszthatatlan a „mi az értelme?” kérdéstől. Ahhoz, hogy rátaláljak a hivatásomra, hogy felismerjem a feladatomat, tudnom kell, hogy mi az élet, az életem értelme.

A keresztyén ember számára Krisztus a létezés értelme. A vele való személyes kapcsolatban világosodik meg a küldetése, a helye és a feladata.

Az Istenben hívő ember feladata azoknak a tanult és megélt ismereteknek a továbbadása, amelyeket az Úrtól kapott a Szentírás olvasása és a hívő testvérek útmutatása során.

Örömteli kötelességünk, egyénként és közösségként is, a fiatalok, az újonnan megtértek segítése, ezáltal is Krisztus országa eljövételének hirdetése.

Gondnoki köszöntő

Én is, mi is ugyanígy megkaptuk ezt a támogatást, szeretetet, amikor életünk éveinek száma ugyan már kétjegyű volt, de még 1-el vagy 2-vel kezdődött. Mi is sokat kaptunk Isten szeretetéből azoktól a bölcsőbb testvéreinktől, akikkel még most is találkozhatunk a vasárnapi istentiszteleteken, vagy akik talán már nem lehetnek közöttünk, de akikkel ebben a közösségben szorosan összetartoztunk. Kedves konfirmált fiatalok!

Azt kívánom, hogy ti is közösséget találjatok gyülekezetünkben. Szeretettel várunk benneteket a gyülekezeti alkalmakra, a vasárnapi istentiszteletre, a csoportfoglalkozásokra, az ifjúsági programokra, a gyülekezeti táborba, ahol barátokra találtok, valamint meg tudjátok beszélni a titeket érintő kérdéseket.

Mi itt, a gyülekezetben megtapasztaltuk az Úr áldását abban, hogy épülhetünk egymás hite által, hogy feltehetünk egymásnak kérdéseket, mert tudjuk, hogy a válasz segítőkész és szeretetből jön.

Éljük mindennapjainkat az Úrra nézve, a Szentlélekre hangolva, szem előtt tartva küldetésünket, emlékezve a figyelmeztető, reményt adó ígére: „Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok Őt felmenni a mennybe.” (ApCsel 1,11)

Kerti Péter

Konfirmálók imádsága

Mennyei Édesatyánk!

Hálás szívvel állunk most előtted a konfirmációnk alkalmából. Köszönjük, hogy hétről-hétre végigkísértél bennünket a hitben való elmélyülés útján. Hálát adunk, hogy itt állhatunk a gyülekezet előtt és megvallhattuk hitünket. Köszönjük Judit néni lelkiismeretes felkészítő munkáját. Segíts, hogy hitvalló és szolgáló tagjai lehessünk gyülekezetünknek. Éltesd gyülekezetünket, és add, hogy még sok konfirmandus tegyen hitvallást házadban. Kérlek, áldd meg az ige hirdetőit, lelki kísérőnket, Judit nénit és a gyülekezetet. Jézus Krisztusért kérünk, hallgass meg bennünket! Ámen.

Gaál Sarolta

Áldás

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

27. évfolyam 7. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Egyházközség hírlevele

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 350 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagverdo.hu

Felső sor balról:

- Kozár Lajos Péter, Szépfalvi Csaba, Bokor Roni, Simon Bence, Bede Zoltán, Szentkirályi Szabolcs, Fazakas Bertalan, Fazakas Bálint, Vályi Bálint, Hegedűs Krisztián
- Nagy Gergely, Nagy Péter, Bakos István, Majoros Zsombor, Székely Árpád, Szemán Bulcsú, Homonnai Gergő, Szegedi László
- Kincses-Juhász Eliza, Kiss Borbála, Szentkirályi Csenge, Konyecsik Nelli, Bánfalvi Sára, Bubán Anna, Ébert Liliána, Nagy Nóra
- Püski Lajos lelkész, Gaál Sarolta, Szírbucz Petra, Varga Panni, Gonda Janka, Kozma Kincső, Vitéz Kata, Püskiné Szécsi Judit lelkész

Fiatalok konfirmációja